

Ζωολογικός κήπος: Φυλακή ή Σωτηρία

Ο πρώτος ανοιχτός για το κοινό ζωολογικός κήπος, όπως πάνω-κάτω τον ξέρουμε σήμερα ιδρύθηκε στη **Βιέννη το 1752**, στην ακμή της αυστροουγγρικής αυτοκρατορίας. Από τότε εκατοντάδες απομιμητές ξεπετάχτηκαν παντού. Η *ανθρώπινη περιέργεια για τη φύση* έδωσε το έρεισμα.

Πώς όμως έχει η κατάσταση στις μέρες μας;

Στο άκουσμα των λέξεων ζωολογικός κήπος, μας έρχεται αυτόματα στο νου *ένα στενό και ακάθαρτο σιδερένιο κλουβί* που μέσα του βρίσκεται κάποιο δύστυχο ασθενικό ζώο, φτωχή ανάμνηση του ίδιου του εαυτού του.

Ευτυχώς αυτή η άσχημη εικόνα αποτελεί πια παρελθόν, τουλάχιστον στις προηγμένες χώρες. Από τη δεκαετία του '50 και μετά οι περιβαλλοντικές οργανώσεις αγωνίστηκαν για να εκλείψει η δομή του **ζωολογικού κήπου-φυλακής**. Αλλά και οι διευθύνσεις των ίδιων των κήπων προβληματίστηκαν για τα αίτια της μείωσης των επισκεπτών και την ποιότητα διαβίωσης των ζώων. Έτσι άρχισε ο εκσυγχρονισμός των ζωολογικών κήπων.

Τα κλουβιά εγκαταλείφθηκαν και τη θέση τους **πήραν μεγάλες εκτάσεις σε ανοικτούς χώρους** διαμορφωμένες έτσι, ώστε να μοιάζουν με το φυσικό περιβάλλον του ζώου που φιλοξενούν. Επιδιώχθηκε η πιστή απεικόνιση των οικοσυστημάτων από όπου προέρχονται τα ζώα με **προσθήκη των κατάλληλων φυτών**. Τα κάγκελα και οι συναγερμοί αποτελούν πλέον παρελθόν. Τα κάγκελα αντικαταστάθηκαν από **βαθιές τάφρους ή ψηλούς τοίχους**, ανάλογα με τη μορφολογία του εδάφους, που δεν προσβάλλουν την αισθητική και δίνουν έστω την *ψευδαίσθηση* της ελευθερίας στα ζώα.

Εδώ θα πρέπει να σταθούμε λίγο στη λέξη "*ψευδαίσθηση*". Τα ζώα παραμένουν πάντα αιχμάλωτα, ακόμα και κάτω από άριστες συνθήκες, γιατί τους στερούμε το δικαίωμα της ελευθερίας στη μητρική τους γη, στη φύση.

Αξίζει τον κόπο για να ικανοποιήσουμε την περιέργειά μας, να τα κρατάμε φυλακισμένα;

Η απάντηση στη λογική έχει δύο όψεις.

- ❖ Από τη μια τα ζώα **πρέπει να ελευθερωθούν**.
- ❖ Από την άλλη όμως τα ζώα βρίσκουν εκεί ένα **φιλόξενο καταφύγιο**.

Οι ζωολογικοί κήποι αποτελούν πια το **τελευταίο καταφύγιο σε ζώα που κινδυνεύουν να εξαφανιστούν**. Αποτελούν τα μόνα μέρη, όπου δεν κινδυνεύουν από τη μανία της "προόδου".